RÅDETS BESLUT (EU) 2022/481

av den 22 mars 2022

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Världshandelsorganisationens allmänna råd beträffande antagandet av ett beslut om översyn av överenskommelsen om förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den 22 december 1994 ingicks Marrakechavtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (*WTO-avtalet*) av unionen genom rådets beslut 94/800/EG ([1]) och det trädde i kraft den 1 januari 1995.

(2) Enligt artikel IV.1 i WTO-avtalet har Världshandelsorganisationens (WTO) ministerkonferens behörighet att fatta beslut i alla frågor avseende något av de multilaterala handelsavtalen.

(3) Enligt artikel IV.2 i WTO-avtalet ska ministerkonferensens uppgifter fullgöras av WTO:s allmänna råd mellan ministerkonferensens möten.

(4) I enlighet med artikel IX.1 i WTO-avtalet fattar WTO-organen vanligtvis beslut genom konsensus.

(5) I december 2013 antogs vid WTO:s nionde ministerkonferens ett ministerbeslut om överenskommelsen om förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter enligt artikel 2 i avtalet om jordbruk (WT/MIN(13)/39) (*överenskommelsen om tullkvoter*). Överenskommelsen om tullkvoter reglerar förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter.

(6) Enligt punkt 13 i överenskommelsen om tullkvoter ska en översyn av hur överenskommelsen om tullkvoter fungerar påbörjas senast fyra år efter att den antagits, med beaktande av de erfarenheter som dittills gjorts. Syftet med översynen är att främja en kontinuerlig förbättring av tullkvoternas användning.

(7) I enlighet med punkt 13 i överenskommelsen om tullkvoter inledde jordbrukskommittén översynen av överenskommelsen om tullkvoter år 2018. I december 2019 lades resultaten av översynen fram vid WTO:s allmänna råds möte i form av en rapport från jordbrukskommittén (dokument G/AG/29 av den 31 oktober 2019).

(8) Den 9 november 2021 lade ordföranden för jordbrukskommittén fram sin rapport om förhandlingarna och ett utkast till beslut, som återfinns i dokument G/AG/32. Samtidigt lade jordbrukskommittén fram utkastet till beslut i bilagan till rapporten i dokument G/AG/32 (*utkastet till beslut*) för behandling i Allmänna rådet och efterföljande överlämnande till den tolfte ministerkonferensen för slutligt antagande; kommittén noterade dock att vissa WTO-medlemmar ännu inte hade avslutat sina interna samråd i frågan.

([1]) Rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

(9) Mot bakgrund av att WTO:s tolfte ministerkonferens sköts upp enades jordbrukskommittén om att föreslå en förlängning av tidsfristen med tre månader (fram till den 31 mars 2022) för att färdigställa ett beslut om översynen.

(10) Vid Allmänna rådets särskilda möte den 15 december 2021 enades WTO:s medlemmar om att förlänga tidsfristen med tre månader fram till den 31 mars 2022.

(11) WTO:s allmänna råd kommer sannolikt senast den 31 mars 2022, eller möjligtvis vid en senare tidpunkt under 2022 om ytterligare en förlängning godkänns, att uppmanas överväga att anta utkastet till beslut, möjligtvis med vissa ändringar efter förhandlingar.

(12) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i WTO:s allmänna råd, eftersom det beslut som ska antas kommer att vara bindande för unionen.

(13) Utkastet till beslut innehåller rekommendationer för hur mekanismen för underutnyttjande av tullkvoter bör fungera i framtiden, vilka skulle kunna avsluta översynen om alla WTO:s medlemmar godtar det. Om utkastet till beslut antas skulle de bestämmelser i överenskommelsen om tullkvoter som undantar Förenta staterna och utvecklingsländerna från mekanismen för underutnyttjande bli obsoleta, vilket klart ligger i unionens intresse.

(14) I WTO:s allmänna råd ska unionen företrädas av kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Världshandelsorganisationens allmänna råd vid ett möte som ska hållas senast den 31 mars 2022, eller vid en senare tidpunkt om ytterligare en förlängning godkänns, ska vara att stödja ett resultat som baserar sig på konsensus i syfte att anta ett beslut som avslutar översynen av hur det beslut som WTO:s ministerkonferens antog den 7 december 2013 om överenskommelsen om förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter enligt artikel 2 i avtalet om jordbruk (WT/MIN(13)/39) fungerar, och som leder till att punkterna 13–15 i det beslutet tillsammans med bilaga B till det beslutet inte längre är tillämpliga, i enlighet med utkastet till beslut i bilagan till rapporten i dokument G/AG/32, som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Unionens företrädare i WTO:s allmänna råd får godkänna mindre ändringar av utkastet till beslut i bilagan till rapporten i dokument G/AG/32 utan något nytt rådsbeslut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 mars 2022.

På rådets vägnar
C. BEAUNE
Ordförande

JORDBRUKSKOMMITTÉN

G/AG/32

11 november 2021

ÖVERSYN AV HUR BESLUTET FRÅN BALI OM FÖRVALTNING AV TULLKVOTER FUNGERAR

RAPPORT FRÅN DET ALLMÄNNA RÅDETS ORDFÖRANDE

1.1 Vid den nionde ministerkonferensen i december 2013 i Bali antog ministrarna ett beslut om överenskommelsen om förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter enligt artikel 2 i avtalet om jordbruk (WT/MIN(13)/39) (nedan kallat *beslutet*). I beslutet krävdes också en översyn, som skulle inledas senast i slutet av 2017, av hur beslutet fungerar i syfte att förbättra tullkvoternas användning. Under översynen i enlighet med punkterna 13–14 i beslutet skulle i synnerhet den framtida funktionen för punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande i bilaga A till beslutet behandlas.

1.2 Översynen avslutades när det allmänna rådet vid sitt möte den 9–10 december 2019 godkände jordbrukskommitténs rekommendationer i bilaga 2 till G/AG/29. Under översynen 2017–2019 nåddes ingen överenskommelse om innehållet vad gäller den framtida funktionen för punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande. I stället enades medlemmarna i enlighet med punkt 1 i de godkända rekommendationerna i bilaga 2 till G/AG/29 om att förlänga tidsfristen för ett beslut om punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande med två år, dvs. till slutet av 2021.

1.3 I rekommendationerna nämns också en eventuell splittring av beslutet genom att de ger vissa medlemmar, som förtecknas i bilaga B till beslutet, rätt att inte längre tillämpa punkt 4 om medlemmarna inte kan enas om den framtida funktionen för denna punkt. Att undvika ett undantag för vissa medlemmar, vilket avsaknaden av en överenskommelse om den framtida funktionen för punkt 4 inom den överenskomna tidsfristen eventuellt skulle leda till, var ett viktigt skäl för flera medlemmar att hitta en godtagbar lösning om denna punkt i diskussionerna om detta ärende i jordbrukskommittén efter 2019.

1.4 Under dessa diskussioner granskade medlemmarna i detalj hur nuvarande punkt 4 skulle kunna fungera i praktiken under slutskedet av mekanismen för underutnyttjande. Det konstaterades att den importerande medlemmen enligt nuvarande punkt 4 under slutskedet av mekanismen för underutnyttjande måste ändra metod för förvaltning av tullkvoter till antingen först-till-kvarn-modellen eller till ett system med automatiska, villkorsfria licenser på begäran: vilket alternativ som väljs är resultatet av samråd med de berörda exporterande medlemmarna. Den valda förvaltningsmetoden skulle därefter bibehållas under minst två år och, förutsatt att utnyttjandegraden hade anmälts i tid under dessa två år, skulle ärendet ”avslutas” och registreras i sekretariatets spårningssystem i vederbörlig ordning.

1.5 Importerande medlemmar som är utvecklingsländer i slutskedet av mekanismen för underutnyttjande kan, enligt den senare delen av punkt 4, välja en alternativ metod för förvaltning av tullkvoter eller bibehålla den nuvarande metoden. Valet av en alternativ metod för förvaltning av tullkvoter skulle behöva anmälas till jordbrukskommittén inom ramen för mekanismen för underutnyttjande. Den valda metoden bör bibehållas i minst två år och ärendet bör ”avslutas” förutsatt att utnyttjandegraden ökat med två tredjedelar av den årliga ökning som beskrivs i punkt 3 b i mekanismen för underutnyttjande.

1.6 På grundval av dessa diskussioner fick medlemmarna en bättre förståelse för de största stötestenarna i den framtida funktionen för punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande i de fall en importerande medlem som är ett utvecklingsland inte når upp till den erforderliga ökningen av utnyttjandegraden eftersom medlemmen antingen bibehållit den nuvarande metoden för förvaltning av tullkvoter eller använt en alternativ förvaltningsmetod.

1.7 Medlemmarnas ansträngningar för att nå en överenskommelse om punkt 4 var främst inriktade på att hitta en möjlig lösning på detta potentiella problem för importerande medlemmar som är utvecklingsländer i syfte att ”avsluta” det ärende om underutnyttjande som tagits upp.

1.8 Costa Rica lade fram ett informellt förslag som erhöll ett brett stöd och som gick ut på att en importerande medlem som är ett utvecklingsland som inte uppfyller den erforderliga utnyttjandegraden (dvs. två tredjedelar av den årliga ökningen i punkt 3 b i mekanismen för underutnyttjande) efter två år i slutskedet av mekanismen för underutnyttjande och som använt en alternativ förvaltningsmetod eller bibehållit den nuvarande metoden, skulle

omfattas av standardkravet i punkt 4 första meningen om den eller de berörda exporterande medlemsstaterna begär det. Om ingen begäran lämnas in bör ärendet markeras som ”avslutat” efter två år i slutskedet, även om den erforderliga ökningen av utnyttjandegraden inte uppnåtts. Syftet med det här förslaget är att säkerställa att ett ärende i slutskedet av mekanismen ”avslutas” eller ”att man når en lösning”.

1.9 Ytterligare en fråga som nyligen togs upp i denna diskussion gällde förhållandet mellan skyldigheterna till följd av mekanismen för underutnyttjande och särskilda bestämmelser för förvaltningen av tullkvoter som en importerande medlem kan ha i sin bindningslista. Medlemmarna ansåg i allmänhet att listan över medgivanden och åtaganden hade företräde, och att syftet med beslutet och mekanismen för underutnyttjande snarare var att främja ett effektivt genomförande av de planerade åtagandena än att ändra dem. I detta fall vägleddes medlemmarna framför allt av punkt 5 i mekanismen för underutnyttjande där det uttryckligen fastställs en hierarki mellan skyldigheterna enligt de berörda avtalen (som enligt artikel II.7 i Gatt 1994 omfattar medlemmarnas varulistor) och bestämmelserna i mekanismen för underutnyttjande genom att det konstateras att bestämmelserna i de berörda avtalen har företräde vid konflikt.

1.10 På grundval av diskussionerna innehåller förslaget till utkast till beslut om den framtida funktionen för punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande (enligt bilagan till denna rapport) följande delar:

i. Punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande ska delas i två led för att skapa klarhet, den föreslagna punkt 4 a vad gäller ”standardkravet” och 4 b vad gäller den särskilda och differentierade behandlingen.

ii. Innehållet i delen om den särskilda och differentierade behandlingen i nuvarande punkt 4 återinförs utan ändring i den förslagna punkt 4 b.

iii. I syfte att åtgärda problemet där en importerande medlem som är ett utvecklingsland inte uppfyller den erforderliga utnyttjandegraden efter två år eftersom den antingen bibehållit den nuvarande metoden för förvaltning av tullkvoter eller använt en alternativ förvaltningsmetod, föreslås i utkastet till beslut att ytterligare ett alternativ ska läggas till i den sista delen av punkt 4 b för att det ska vara möjligt att ”avsluta” ärendet. Detta förutsätter att den berörda importerande medlemmen som är ett utvecklingsland tillämpar ”standardkravet” i den första delen av nuvarande punkt 4.

iv. En ny fotnot 6 föreslås som svar på potentiella farhågor som några medlemmar uttryckt om förhållandet mellan de skyldigheter som uppstår till följd av mekanismen för underutnyttjande och de som omfattas av importerande medlemmars bindningslistor. I punkt 5 i mekanismen för underutnyttjande klargörs redan förhållandet mellan skyldigheterna enligt mekanismen för underutnyttjande och medlemmarnas rättigheter och skyldigheter enligt ”berörda avtal”.

v. Eftersom en överenskommelse om den framtida funktionen för punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande också skulle leda till ett avslutande av översynen enligt punkterna 13–15 av hur beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter fungerar, föreslås det i utkastet till beslut att dessa tre punkter och bilaga B till beslutet inte längre ska gälla.

1.11 I punkt 14 i beslutet krävs det att det allmänna rådets rekommendationer om punkt 4 i mekanismen för underutnyttjande ska gälla för särskild och differentierad behandling. I detta avseende bibehåller utkastet till beslut med rekommendationer om den framtida funktionen för punkt 4 den nuvarande bestämmelsen om särskild och differentierad behandling i den föreslagna punkten 4 b, där det anges att en importerande medlem som är ett utvecklingsland i slutskedet av mekanismen för underutnyttjande kan bibehålla den nuvarande metoden för förvaltning av tullkvoter eller använda en alternativ förvaltningsmetod, och nå en lösning på problemet genom att uppvisa den erforderliga ökningen av utnyttjandegraden. Detta alternativ, enligt den nuvarande punkt 4 i beslutet, ändras inte. Om den importerande medlemmen som är ett utvecklingsland under de följande två åren inte når den erforderliga ökningen av utnyttjandegraden på basis av dessa villkor kan medlemmen enligt det föreslagna beslutet uppmanas att tillämpa ”standardkravet” i första delen av nuvarande punkt 4, dvs. först-till-kvarn-modellen eller ett system med automatiska licenser. Det bör noteras att denna bestämmelse inte tillämpas automatiskt ens efter de två åren. I stället skulle den föreslagna skyldigheten endast tillämpas på begäran av den eller de berörda exporterande medlemmarna. Om ingen begäran lämnas in, trots att den importerande medlemmen som är ett utvecklingsland inte uppfyller den erforderliga utnyttjandegraden, markeras ärendet rörande underutnyttjandet som ”avslutat”.

1.12 Jordbrukskommittén anordnade sitt nittionionde ordinarie möte den 9 november 2021 för att behandla den uppskjutna punkten på dagordningen, 2 D i, om tillämpningen av beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter. **Vid mötet enades kommittén om att vidarebefordra utkastet till beslut** [1] **i bilagan till denna rapport till det allmänna rådet för behandling och därefter till den tolfte ministerkonferensen (MC-12) så att ministrarna kan fatta ett beslut.**

---

[1] Vissa medlemmar angav att de behövde mer tid för att samråda med sina länder.

BILAGA

Ministerkonferensen

som beaktar artikel IX.1 i Marrakechavtalet om upprättandet av Världshandelsorganisationen (WTO-avtalet),

som noterar ministerbeslutet av den 7 december 2013 om överenskommelsen om förvaltningen av tullkvoter för jordbruksprodukter enligt artikel 2 i avtalet om jordbruk (WT/MIN(13)/39-WT/L/914) av den 11 december 2013 (nedan kallat *beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter*),

som påminner om rekommendationerna om översynen av hur beslutet från Bali om förvaltningen av tullkvoter fungerar i bilaga 2 till G/AG/29, antagna av det allmänna rådet vid mötet den 9–10 december 2019,

som erkänner att det i punkt 1 i de ovannämnda rekommendationerna fastställdes en tidsfrist, den 31 december 2021, för ett beslut om den framtida funktionen för punkt 4 i bilaga A till beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter,

har *enats om* följande:

1. Punkt 4 i bilaga A till beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter ska lyda som följer:

   4 a Den importerande medlemmen ska då genast ge obehindrad tillgång genom en av följande förvaltningsmetoder för tullkvoter ([2]), ([3]): Först-till-kvarn-modellen (vid gränsen) eller ett system med automatiska, villkorsfria licenser på begäran inom ramen för tullkvoten. När den importerande medlemmen fattar ett beslut om vilket av de två alternativen som den ska tillämpa kan den samråda med berörda exporterande medlemmar. Den importerande medlemmen ska bibehålla den valda metoden under minst två år, och efter den tidsfristen ska den noteras i sekretariatets spårningssystem och ärendet ska markeras som ”avslutat”, förutsatt att anmälningarna under de två åren har lämnats in i tid.

   4 b Medlemmen som är ett utvecklingsland kan välja en alternativ metod för förvaltning av tullkvoter eller bibehålla den nuvarande metoden. Valet av en alternativ metod för förvaltning av tullkvoter ska meddelas jordbrukskommittén enligt bestämmelserna i denna mekanism. Den importerande medlemmen ska bibehålla den valda metoden under minst två år, och efter den tidsfristen ska den noteras i sekretariatets spårningssystem och ärendet ska markeras som ”avslutat”, förutsatt att utnyttjandegraden har ökat med två tredjedelar av den årliga ökning som anges i punkt 3 b. På begäran av en berörd medlem ska bestämmelserna i punkt 4 a tillämpas om utnyttjandegraden efter två år inte har ökat med minst två tredjedelar av den årliga ökning som anges i punkt 3 b. Om ingen begäran lämnas in ska ärendet markeras som ”avslutat”.

2. Punkterna 13–15 i beslutet från Bali om förvaltning av tullkvoter och bilaga B upphör att gälla.

([2]) De åtgärder och avhjälpande åtgärder som den importerande medlemmen vidtagit ska inte ändra på eller utgöra ett hinder för de rättigheter som innehas av en medlem med en landspecifik fördelning för den tullkvoten med avseende på dess landspecifika fördelning.

([3]) Vid konflikt ska de särskilda bestämmelserna om importsystem för tullkvoter som anges i den importerande medlemmens bindningslista ha företräde under konflikten.